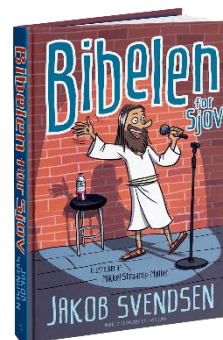

Jakob Svendsen
Illustreret af Mikkel Staarup Møller
Bibelen for sjov
Bibelselskabets Forlag, 2024
356 sider
Kr. 250,-

Anmeldt af: Sine Camilla Jensen, Høje-Taastrup Gymnasium

Er Bibelen sjov? Måske vil unge mennesker hævde det, hvis de læser Jakob Svendsens udgivelse fra efteråret 2024. Forfatteren, der til daglig er komiker og tidligere gymnasielærer, er måske kendt af nogle som den kristne standup'er med shows som *Kristen i krise* og *Næste(n) kærlig*. Han har skrevet en nyfortolkning af i alt 24 bibelhistorier, fordelt ligeligt med 12 fra GT og 12 fra NT. Udgivelsen før jul og bogens opbygning antyder, at den måske er ment som en slags julekalender.

Bogen er rigt illustreret af Mikkel Staarup Møller, der ikke tøver med at tegne Gud, som – i modsætning til den fingerfærdige Jørn Clevin – bakser gevaldigt med limpistol, fjer og piberensere for at skabe de dyr, der skal bebo jorden. Bogen er sat op med forskellige skrifttyper, der indsættes som en eller flere sætninger, mindst en gang på hver side; eksempelvis når der tales i oneliners: ”Stol på mig, Noa. Du får brug for en båd.”, hvor fonten ligner håndskrift. Illustrationerne, den skiftende font og de store skrifttyper gør muligvis bogen lettere at tage til sig og læse for det relativt unge publikum, som den henvender sig til. Det er ikke den første og næppe den sidste udgivelse, der kan kategoriseres som børnebibel, men denne version udmærker sig ved i høj grad at satse på humor.

Det er en underholdende version af ”bøgernes bog”, hvis man trænger til frie fortolkninger og spas i børnehøjde. De genfortalte historier fra bibelen har forskellige fortællervinkler, og vi møder en række nærmest disneyske dyr som gederne Gertrud og Gunnar, æslet Esmeralda og duerne Thilde og Sanne, og dermed er der grobund for forskellige forviklinger. Blandt de småfinurlige indslag i bogen er der fejludtale af Farao, der bliver til Oreo, og Ba'al-præster, der bliver til ballepræster – så tøj-høj – læseren smiler måske lidt skævt. Andre eksempler på, hvordan der sprogligt leges og fordrejes, er, at der skal laves mannapoleonskager på vandringen i ørkenen. Senere – ja, helt fremme i NT-delen kommenterer en kvinde ”ørken-fyrens” madvaner med en bevidsthed om fastekures aktualitet: ”Ihh, altså.” Sukkede den anden kvinde. ”Er det nu det nye? Jeg er kun lige startet på den der kur, hvor man ikke spiser fra klokken 20 til klokken 12. Jeg orker ikke at skifte over til noget andet nu.”.

Gudopfattelsen er i den grad nede på jorden, og helt væk er forestillingerne om en gammeltestamentlig straffende Gud. Derimod er Gud med på at lave lidt sjov; Moses synes stentavlerne er tungere i anden omgang, hvortil Gud smågriner og siger ”Jo, jeg har brugt granit denne gang”.

Bogens uhøjtidelige og fordomsfri tone er nok tiltalende for ungdommen – kommer det fra den bedagede anmelder. Den vil nok finde anvendelse i konfirmandundervisningen, men ikke meget direkte anvendelse i undervisningen i gymnasiet. Jeg har overvejet, om enkelte af historierne kunne

anvendes sammen med eksempelvis forskellige oversættelser, men jeg tror ikke, jeg selv vil gå den vej.